

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐν τῇ τέχνῃ εἶνε *Ἴριμα Μέρου*, ἀλλ' ὑπὸ τὸ γλυκὺ καὶ ξενόφωνον αὐτὸ ὄνομα ὑπικρίπτεται γνησίᾳ ἑλληνίς, ἡ Μαρία Μιστροβάκη, κόρη γνωστῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας διαμενούσης ἐν Τεργέστη. Πεπρωκισμένη διὰ φωνῆς γλυκειάς, μελωδικωτάτης, ἠγάπησε παιδιόθεν τὴν τέχνην καὶ ἡ τέχνη ἀντηγάπησεν αὐτὴν καὶ τὴν ἐδίδαξε πάντα τὰ μυστηριώδη αὐτῆς θέλητρα, ἅτινα ἐπέδειξε κατόπιν εἰς Τεργέστην, εἰς Βρεσκίαν, εἰς Κρεμώνην, εἰς Βιέννην, εἰς Βερολίνον ἐφελεύουσα τὴν συμπάθειαν καὶ τὰς ἐψυφημίας τῶν θεατῶν.

Τὸ κοινὸν ἀναμένον ἀνυπομόνως τὴν παρουσίαν αὐτῆς; ἐχαιρέτησεν ἐνθουσιωδῶς τὴν ἐμφάνισιν τῆς συμπαθοῦς καὶ καλλιβλεφάρου ἑλληνίδος ἀοιδοῦ πρωταγωνιστοῦστος ἐν τῷ μελοδράματι *Ruy-Blas* τὴν ἑσπέραν τῆς Τετάρτης ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῶν Ὀλυμπίων ἐξερράγη δὲ εἰς παρατεταμένα χειροκροτήματα ἅμα ἤκουσε τοὺς πρώτους αὐτῆς φθόγγους. Δὲν εἶνε πολὺ ἰσχυρὰ ἡ φωνή της, ἀλλ' ἔχει χάριν, ἔχει ἐμμέλειαν ἔχει μαλακότητα, ἀναπτύσσεται ὁμαλῶς καὶ κατέρχεται ἡδέως μέχρι τῶν κάτω τόνων τῆς κλίμακος, θέλγουσα τὸ οὖς καὶ κηλοῦσα τὴν καρδίαν. Ἴσως διὰ τοὺς σχηματίζοντας πολὺ μεγάλην ἰδέαν καὶ κρίνοντας τὴν καλλιτέχνην μόνον καὶ μόνον ἐκ τοῦ ὄγκου τῆς φωνῆς, ἡ φωνή τῆς ἑλληνίδος ἀοιδοῦ δὲν ἐφάνη ἐπικρῆς. Ἄλλ' οἱ ἀληθεῖς γινώσκται τῆς τέχνης, ἀλλ' ἡ νοήμων καὶ πολυπληθεστέρα τοῦ κοινοῦ μερὶς τὴν ἐχειροκρότησεν ἐκθύμως ἐλπίζουσα νὰ ἴδῃ αὐτὴν ἡμέραν τινὰ ἐν ἐξεχούσῃ θέσει ἐν τῇ τέχνῃ, τιμῶσαν τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα καὶ τὴν ἑλληνικὴν εὐφυΐαν.

Ἀπανθίσματα ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου.

Ἐκ τῆς *Ἀνδρου*

«Πόσον ἠθέλαμεν εἶσθαι εὐτυχεῖς ἂν θερμὸν Τυρταίου χεῖλος ἡ φύσις εὐμενῆς ἐχάριζεν ἡμῖν! Δὲν ἠθέλαμεν τότε δόξαν θαυμαστῶν καὶ πολυερότων δι' ὠδῶν καὶ εἰδυλλίων καὶ ἐντυπώσεων *συτενούτων* (τί ὠραία!) ψάλλει, τοῦτο ἀφίνομεν εἰς εὐφραντάστου; *Πινδάρου*, ἀλλ' ἐν θουρίσι καὶ ἐμβατηρίσι καταβεβλημένους ἠθέλαμεν ἀναζωπυρῆσαι καὶ νενικημένους εἰς μάχην προτρύνει καὶ ἀπηλπισμένους ἐνθαρρύνει. Νῦν ὅμως ἐν πεζότῃ γραφίδος δυστυχῶς φθίνοντες, τοὺς πόθους ἡμῶν ἀνεπληρώτους ἀφίνομεν. Λυπούμεθα.»

* *

Ἐκ τοῦ *Ἐθνικοῦ Πνεύματος*

«Καθόσον τὸ ἄγριον στήθος τῶν κακούργων οὔτε λίθον ἐπὶ λίθου ἀφήκεν.»

* *

Ἐκ τῆς *Λυτικῆς Ἑλλάδος* Μετολογγίῳ

«Κατ' ἀπαίτησιν τοῦ κ. ν. π. πρεστάθη κατ' ἐπανάληψιν ἐν μέσῳ πολυπληθοῦς ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου ἀμφοτέρων τῶν

φίλων, τὸ ἀριστούργημα τῶν δραμάτων ἡ *Γαλάτεια*, τοσοῦτον δὲ ἐπιτυχῶς παρεστάθη, ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ συγγραφεὺς (ὡ ἐπιτυχία) ἂν ἦτο παρὼν ὑπερμέτρως ἠθέλει εὐχαριστῆσαι βλέπων τὸ ὠραῖον τὸ ἔργον οὕτω ἐπιτυχάνον· ἂν δὲ ὁ ἐξοχος τῆς ἀρχαιότητος γλύπτῃς Φειδίας, ἦτο παρὼν ἠθέλε θεαμάσει τὴν στάσιν ἣν ἡ κ. Μιχαηλίδου ὡς ἄγαλμα ἐν τῇ πρώτῃ πράξει εἶχε λάβῃ.»

* *

Ἐκ τῶν *Ἡμερησίων Νέων*

«Ἡ ἐκτίμησις τῶν φρικαλέων ἐν τῇ τῶν Ραφαῶνων χώρῃ.»

* *

Ἐκ τοῦ *Φανοῦ Σύρου*

«Νομίζομεν ὅτι ἡ Ἀστυνομία μας ὑποχρεοῦται ὄχι μόνον νὰ καταδιώξῃ ἀλλὰ καὶ παραδειγματικῶς νὰ τιμωρήσῃ τοὺς καφροπέλας ἐκείνους οἵτινες μεταχειρίζονται *Χασίσιον* εἰς τοὺς ἀργελέδες των, καθ' ὅτι ἡ χρῆσις αὐτοῦ, ἐκτὸς τοῦ ὅτι δύναται ὁ ἐκ τούτου μεθῶν νὰ πράξῃ τὰ ἀποτρόπαια κακουργήματα, μετὰ τὸν χρόνον διαλύονται αἱ οὐσίαι τῶν γενικῶν μορίων του, τοσοῦτον, ὥστε γίνεται παραλυτικὸς.»

* *

Ἐκ τῆς *Ἀρτας*

«Τότε δὴ ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ πλήθους ἦτο ἀπερίγραπτος διὰ διαφόρων κινήματων ἐκφράζοντος τὴν ἀγίαν χαρὰν του.»

ΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐξ ὠδῆς ποιηθείσης ἐν Τήνῳ κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ θαπίσματος τοῦ ἀγγέλου παιδὸς *Μενάνδρου Δ. Τσοῦρου*.

Μένανδρος εἶνε τὸ ἔνιμά σου!

Ὡ εἶθε νὰ τῷ ὁμοιάσῃ!

Καὶ ἡ καρδιά του νᾶνε καρδιά σου
Καὶ τὸν πατέρα σου μὴ ξεχάσῃς.

Ἐγραψ' ἐκεῖνος κι' ὁ κόσμος ὅλος

Ἀπὸ τὰ γέλια πῶς ἀντηχοῦσε!

Ἐγραφεν οὕτος κι' ἡ Χίος ὅλος

Τας λύπας πάλιν ἐλησμονοῦσε!

τὴν εὐθυμίαν καὶ τὸ γέλιο

ποῦ τὴν καρδίαν μᾶς βαλσαμώνει

Τὰ περιβίλια πῶς λυποῦνται

καὶ τὸ βουνάκι

κι' ἡ μέλλα-βίστα πότον φοβοῦνται!

...ταῖς πίκραις ποῦ τὴν ἔχει ποτίσει

διάβολος δαιμονισθεὶς!

Ὁ τελευταῖος οὗτος βεβχίως ἐπέιραξε καὶ τὴν ἐνώνησεν ποιητὴν καὶ τὸν ἔπεισεν ἀφοῦ ἔγραψε νὰ δημοσιεύσῃ καὶ τὴν ποιήματά του.

Ἱ Σημ. Ὁ πατὴρ εἶνε Χίος ἀστειότατος καὶ διασκεδαστικώτατος.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἡνωσέως.